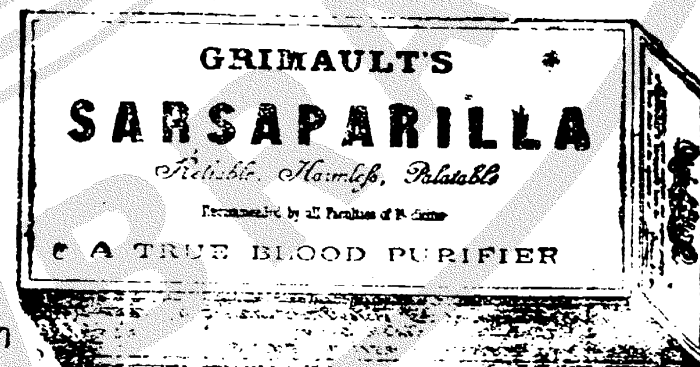

ကက   ဂဂ   ငင   ဟဟ

၁၇ မေလ ၁၉၄၅ ခု

[illegible]

ใน กรุงเทพฯ

ทั้ง ขยายยาเขาวรรณ

“ตาย สร้อยแห่ง ความ ศุข”

ของ ความ ศุข” มีอยู่ โดยมันคงทุกคน แต่การที่จะถนอมไว้ได้ โดย

เขา อยู่ บ้าง เพราะ สตรี โดยมากยอมไม่ทำอะไร จักให้ รักษา ดังนั้น

จึง เสน ถึง สักนี้ อยู่ นักปราชญ์ผู้ อากษรย์ ชีวิต รุ่ง ร่ม รมณ์ได้ ได้กล่าว

ด้วย สร้อยแห่ง ความ ศุข ให้มันอยู่ โดย มันคง บริบูรณ์ได้ เพราะเหตุ

ภายใน อย่าง เดียว โดย ไม่ ได้ เหา ใจ ใส่ กับ เครื่อง ประดับ กายภายใน

ที่พอจะ เช่นนี้ เสนธรรมอยู่เอง ที่ สร้อยแห่ง ความ ศุขจะมีอยู่ โดยมันคง ไม่ ได้

ยิ่ง ก่อ ภายนอก ซึ่ง คง ที่ สตรี ทั้งหลาย จะพึง รู้ สึก ด้วย เหตุว่า เมื่อมี

แต่คน คง มา ถึงจะการภายในให้โดย ไม่ ด้วย และ สิ่ง ที่ มัก จะ ขาด

ที่ สตรี เสน ผู้ ที่ มี ผู้ มี การ ด่า โดษ ออก จาก วัง กาย เสน ซึ่ง การ ขาด การ บำรุง

โดย การ ค่าง ๆ เสน ผู้ ขาด บ้าง เพราะ ยาก จะ รุ่ง ร่ม มาก ๆ มาก

แต่ สตรี เสน ด้วย มี สตรี โดย มาก ได้ พากัน เสน เสน เกียรติยศ ด้วย และ

ที่ ซึ่ง ทาง ขยายยาเขาวรรณ ถนอมยาเขาวรรณไว้ ของ ... ได้ สตรี ได้ ...

ชื่อ ว่า ได้ ถนอม ไว้ แล้ว ซึ่ง “ตาย สร้อยแห่ง ความ ศุข” โดยมัน คง

ขยายยาเขาวรรณ เป็น เสน เสน ที่ สำหรับ ทรง ถนอม

တက္ကသိုလ် ၈၀၀ ပါမောက္ခ